

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 132

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 mai 1994

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
202. — Hotărâre pentru completarea articolului 9 din Hotărârea Guvernului nr. 798/1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor	1	205. — Hotărâre privind aprobarea studiului de fezabilitate a obiectivului de investiții „Extinderea alimentării cu apă a orașului Pașcani”, județul Iași	2
204. — Hotărâre privind aprobarea studiului de fezabilitate a obiectivului de investiții „Spații pentru comandă, cazare, preparare și servire hrană, de depozitare, pază și securitate, igienă, sănătate și utilitățile necesare în Cazarma nr. 3195 — Odorheiu Secuiesc”, județul Harghita	2	ACTE ALE ORGANELOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE	
		381/1219/MC. — Ordin al ministrului de interne și al ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului pentru aprobarea Normelor generale de prevenire și stingere a incendiilor	3—8

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

pentru completarea articolului 9 din Hotărârea Guvernului nr. 798/1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Articolul 9 din Hotărârea Guvernului nr. 798/1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 255 din 27 octombrie 1993, se completează cu un nou alineat (3), având următorul cuprins:

„(3) Asigurarea cu conducători auto, întreținerea și repararea parcului auto destinat realizării activităților specifice Ministerului Transporturilor se efectuează, până la data de 31 decembrie 1994, prin agenți economici specializați, pe bază de contracte încheiate potrivit prevederilor legale, cu încadrarea în alocația bugetară aprobată.“

p. PRIM-MINISTRU
DAN MIRCEA POPESCU,
ministru de stat,
ministrul muncii
și protecției sociale

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Aurel Novac
p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat.

București, 12 mai 1994.

Nr. 202. **VISION**
TECHNOLOGIES

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea studiului de fezabilitate a obiectivului de investiții „Spații pentru comandă, cazare, preparare și servire hrană, de depozitare, pază și securitate, igienă, sănătate și utilitățile necesare în Cazarma nr. 3195 — Odorheiu Secuiesc“, județul Harghita

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă studiul de fezabilitate a obiectivului de investiții „Spații pentru comandă, cazare, preparare și servire hrană, de depozitare, pază și securitate, igienă, sănătate și utilitățile necesare în Cazarma nr. 3195 — Odorheiu Secuiesc“, județul Har-

ghita, cu caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici prevăzuți în anexa *) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului de stat, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

p. PRIM-MINISTRU

DAN MIRCEA POPESCU,

ministru de stat,
ministrul muncii
și protecției sociale

Contrasemnează :

p. Ministrul apărării naționale,
general-maior Popa Florentin,
secretar de stat

p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat

București, 12 mai 1994.

Nr. 204.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea studiului de fezabilitate a obiectivului de investiții „Extinderea alimentării cu apă a orașului Pașcani“, județul Iași

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă studiul de fezabilitate a obiectivului de investiții „Extinderea alimentării cu apă a orașului Pașcani“, județul Iași, cu caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici prevăzuți în anexa *) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din credite bancare, alte fonduri legal constituite cu această destinație și în completare de la bugetul local, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

p. PRIM-MINISTRU

DAN MIRCEA POPESCU,

ministru de stat,
ministrul muncii
și protecției sociale

Contrasemnează :

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat

București, 12 mai 1994.

Nr. 205.

*) Alina se comunică numai beneficiarului de investiție.

ACTE ALE ORGANELOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

MINISTERUL DE INTERNE
Nr. 381/4.03.1994

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI AMENAJĂRII TERITORIULUI
Nr. 1219/MC/3.03.1994

ORDIN

pentru aprobarea Normelor generale de prevenire și stingere a incendiilor

Având în vedere prevederile art. 13 alin. 2 și ale art. 17 pct. II lit. c) din Legea nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, precum și ale art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 795/1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 491/1993,

ministrul de interne și ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului emit următorul ordin :

Art. 1. — Se aprobă Normele generale de prevenire și stingere a incendiilor, prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Proiectanții și executanții lucrărilor de construcții și instalații aferente acestora, precum și beneficiarii sunt obligați să respecte pe întreaga perioadă de exploatare prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Îndrumarea și controlul aplicării prevederilor prezentului ordin se exercită de către personalul de specialitate al Ministerului de Interne — Comandamentul trupelor de pompieri și al Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea lui în Monitorul Oficial al României.

Ministru de interne,
George Ioan Dănescu

Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Marin Cristea

ANEXĂ

NORME GENERALE de prevenire și stingere a incendiilor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1. Prezentele norme generale stabilesc principiile, regulile și măsurile generale necesare prevenirii și stingerii incendiilor la construcții și în localități, în scopul asigurării exigenței esențiale privind „siguranța la foc“.

Aceste principii se aplică la proiectarea, realizarea și utilizarea construcțiilor noi de orice categorie și a instalațiilor aferente acestora, indiferent de forma de proprietate sau destinație, precum și la lucrările de modernizare, modificare sau transformare a celor existente. În cazurile când prin aceste lucrări nu se înrăutățesc condițiile existente de siguranță la foc, prevederile au caracter de recomandare.

2. Organizarea și desfășurarea activității de prevenire și stingere a incendiilor în general, precum și realizarea siguranței la foc a construcțiilor pe baza sistemului de exigențe esențiale au în vedere incendiul ca un proces complex, cu evoluție necontrolată, datorat prezenței substanțelor combustibile și a surselor de aprindere.

Apariția și dezvoltarea necontrolată a arderii au efect negativ, deoarece produc pierderi de vieți omenești, pagube materiale etc. și impun intervenția organizată pentru stingere.

3. Construcțiile trebuie proiectate și realizate astfel încât, prin soluțiile adoptate, în caz de incendiu să se asigure :

- a) protecția ocupanților, ținând seama de vârsta, starea lor de sănătate și riscul de incendiu ;
- b) protecția serviciilor mobile de pompieri care intervin pentru stingerea incendiilor, evacuarea ocupanților și a bunurilor materiale ;
- c) limitarea pierderilor de vieți și bunuri materiale ;
- d) împiedicarea extinderii incendiului la obiecte învecinate ;
- e) prevenirea avariilor la construcții și instalații învecinate în cazul prăbușirii construcției incendiate.

4. Principalele performanțe privind siguranța la foc trebuie asigurate pe întreaga durată de utilizare a construcțiilor, în funcție de :

- a) riscul de izbucnire a incendiilor ;
- b) condițiile de siguranță a utilizatorilor în caz de incendiu ;
- c) comportarea la foc a construcției în ansamblu și a principalelor ei părți componente ;
- d) caracteristicile specifice ale elementelor și materialelor utilizate ;
- e) posibilitățile de intervenție pentru stingerea incendiilor.

Măsurile de prevenire și stingere a incendiilor stabilite în prezentele norme generale sunt obligatorii pentru proiectanți, executanți și utilizatori la toate construcțiile și în toate localitățile.

5. Condițiile performante specifice și cuantificarea acestora pentru fiecare situație concretă se stabilesc pe baza unor scenarii de siguranță la foc. La elabo-

rarea scenariilor trebuie respectate reglementările de specialitate în vigoare, care se emit sau se modifică cu avizul Ministerului de Interne — Comandamentul trupelor de pompieri.

6. Scenariile de siguranță la foc sunt constituite din combinații de valori și relații între condițiile performante asigurate, respectiv între intervalele de timp și nivelul performanțelor realizate. Scenariile se întocmesc de proiectant în faza de proiectare a construcțiilor și se completează de beneficiar cu reguli și măsuri specifice utilizării.

Valorile intervalelor de timp și nivelul performanțelor asigurate se stabilesc în funcție de gradul de importanță a construcției la nivel de localitate sau de zonă de amplasare, de condițiile de utilizare privind riscurile și pericolele potențiale de incendiu și de condițiile din zona respectivă referitoare la echiparea cu instalații specifice, existența, dotarea și posibilitățile de intervenție a serviciilor mobile de pomperi, distanțele față de acestea, căile de acces și intervenție asigurate etc.

7. Stabilirea și realizarea parametrilor performanței necesari prevenirii și stingerii incendiilor la instalațiile și echipamentele tehnologice de producție se asigură pe baza reglementărilor specifice fiecărui domeniu de activitate, elaborate de către organele abilitate de lege, cu avizul Comandamentului trupelor de pompieri, precizându-se riscurile și pericolele de incendiu, măsurile de protecție asigurate și implicațiile asupra construcției.

8. Dispozitivele, mașinile, instalațiile, sistemele, substanțele și, în general, produsele destinate prevenirii și stingerii incendiilor în toate domeniile de activitate, realizate în țară sau importate, trebuie să îndeplinească condițiile performante specifice și se admit pentru utilizare numai dacă sunt avizate de Comandamentul trupelor de pompieri.

CAPITOLUL II

Condiții performante

SECȚIUNEA I

Risc de izbucnire a incendiilor

9. Riscul previzibil de izbucnire a incendiilor este constituit din posibilitățile de producere a incendiului în construcții datorită, în principal, existenței materialelor și substanțelor combustibile și, totodată, condițiilor de aprindere a acestora de la surse accidentale sau funcțional necesare.

10. Reducerea riscului de izbucnire a incendiului este obligatorie atât prin limitarea lui la strictul necesar funcționalității construcției, cât și prin măsuri de protecție adoptate în funcție de încadrarea în nivelul de risc admis. Acest nivel se stabilește în funcție de importanța, vulnerabilitatea, destinația și tipul construcției respective.

11. Nivelul riscului de izbucnire a incendiului într-o construcție este determinat de nivelul minim limită de risc provenit din conținutul ei, al materialelor și elementelor ce alcătuiesc construcția și al vecinătăților acesteia, precum și al instalațiilor și echipamentelor construcției care pot constitui accidental surse de izbucnire a unui incendiu.

12. Spațiile, încăperile, compartimentele și construcțiile vor avea stabilite și specificate nivelurile de risc de incendiu sau categoriile de pericol de incendiu, în conformitate cu prevederile reglementărilor specifice.

SECȚIUNEA a II-a

Condiții de siguranță a utilizatorilor în caz de incendiu

13. Siguranța utilizatorilor unei construcții în caz de incendiu trebuie asigurată prin stabilirea unor intervale de timp care să permită corelarea acțiunilor de intervenție și de salvare cu dezvoltarea incendiului, respectiv a unor perioade de timp corespunzătoare pentru alarmare, alertare, supraviețuire, evacuare, localizare și stingere a incendiului, precum și propagare la obiecte învecinate.

14. Timpul de alarmare este intervalul de timp dintre izbucnirea incendiului și semnalizarea acestuia de către un sistem automat de detectare și semnalizare sau de către o persoană.

Timpul de alarmare trebuie să fie cât mai scurt posibil și este determinat de nivelul performanțelor sistemelor automate utilizate și nedeterminat în cazul persoanelor.

15. Timpul de alertare este intervalul de timp cuprins între momentul semnalizării incendiului (alarmare) și cel al anunțării serviciilor proprii de pompieri și a pompierilor militari.

Timpul de alertare trebuie să fie cât mai scurt și este determinat de nivelul performanțelor sistemelor automate utilizate, iar atunci când alertarea se efectuează de către persoane, nu poate fi stabilit cu precizie.

16. Timpul de supraviețuire în încăperile construcției și în spațiile de refugiu prevăzute în aceasta este intervalul de timp de la izbucnirea incendiului până la limita menținerii vieții, respectiv producerea asfrierii, arsurilor sau prăbușirea zonei construite ori a construcției.

Timpul de supraviețuire este condiționat de performanțele elementelor de construcție utilizate și trebuie să fie suficient de mare pentru a permite salvarea utilizatorilor construcției. Totodată, timpul de supraviețuire depinde de temperatura asigurată în zonele respective, de degajările de fum și gaze toxice, de stabilitatea structurală etc.

17. Timpul de evacuare este intervalul de timp necesar după alarmare pentru ca toți utilizatorii să se deplaseze din încăperi sau din construcție în locuri sigure din exteriorul acesteia sau în spațiile de refugiu prevăzute în interiorul ei.

Timpul de evacuare se asigură prin respectarea condițiilor impuse căilor de evacuare ca număr, mod de dispunere, lungime, alcătuire și dimensionare, conform prevederilor din reglementările tehnice.

18. Timpul de localizare și stingere a incendiului este intervalul de timp cuprins între timpul de alarmare și momentul în care acesta este sub control și stins.

Timpul de localizare și stingere este determinat pe bază de date statistice, în funcție de tipul construcției, nivelul organizării și echipării acesteia cu mijloace de semnalizare și stingere, de amplasarea față de unitățile mobile de intervenție și de componența și dotarea acestora, de accesul și căile de intervenție asigurate etc.

Se recomandă ca acest interval de timp să fie cât mai redus.

19. Timpul de propagare a incendiului la obiecte învecinate este intervalul de timp cuprins între timpul de alarmare și momentul în care se propagă la obiectele învecinate.

Acest timp se determină prin calcul, în funcție de radiația termică a construcției incendiate, de distanța față de vecinătăți și de rezistența la foc a fațadelor și acoperișurilor obiectelor învecinate. Pentru propagarea incendiilor prin scântei, determinarea se efectuează prin încercări.

Timpul de propagare trebuie să fie suficient de mare, astfel încât să se evite extinderea ușoară a incendiilor la obiecte învecinate.

SECȚIUNEA a III-a

Condiții privind comportarea la foc a construcției în ansamblu și a principalelor ei părți componente

20. Comportarea la foc a construcției în ansamblu și a principalelor ei părți componente este determinată de elementele și materialele utilizate. Stabilitatea (rezistența la foc) a construcției se asigură pe intervalul de timp necesar intervenției de stingere, fără a periclita siguranța utilizatorilor, și trebuie să fie corelată cu importanța, vulnerabilitatea, destinația și tipul construcției.

21. Condițiile ce trebuie îndeplinite sunt determinate prin valorile extreme admise (minime sau maxime) și se referă la incendierea generalizată, etanșeitatea la aer, rezistența la foc a fațadelor, a acoperișurilor și a structurii portante, corelate cu durata de siguranță a refugiilor, nivelul performanțelor dispozitivelor de alertă, de evacuare a fumului și de stingere automată, cu durata de siguranță și capacitatea căilor de evacuare, durata de siguranță a ascensoarelor, asigurarea accesului autovehiculelor pompierilor, echiparea și dotarea cu instalații și dispozitive de intervenție, inclusiv a traseelor de acces ale serviciilor mobile de intervenție.

22. Timpul de incendiere totală (flash-over) este intervalul de timp cuprins între timpul de alarmare și momentul trecerii la starea de combustie generalizată a materialelor care se găsesc în spațiul respectiv.

Determinarea intervalului de timp se realizează prin extrapolarea rezultatelor încercărilor pe materiale și elemente de construcție sau prin calcule.

23. Etanșeitatea la aer a ansamblului construcției sau a unei părți din aceasta se referă la volumul de aer ce intră în interior atunci când tâmplăria închiderii exterioare (uși, ferestre) este în poziție închisă, precum și la cel care iese din construcție datorită diferenței dintre presiunile din interior și exterior.

Determinarea se efectuează prin calcule bazate pe permeabilitatea diferitelor elemente ale închiderii construcției spre exterior și pe geometria interioară a spațiului construit.

24. Compartimentarea antifoc a construcției se realizează prin elemente verticale (pereți) de compartimentare antifoc. În cadrul compartimentelor arhitecturali, separarea unor spații se asigură prin elemente verticale și orizontale rezistente la foc (pereți și planșee).

Ariile compartimentelor limitate prin elemente antifoc sunt stabilite în funcție de rezistența la foc asigurată,

destinație, riscuri și pericole de incendiu, număr de niveluri și destinație.

25. Limita de rezistență la foc a elementelor de construcție care delimitează compartimente antifoc sau separă spații ale construcției este intervalul de timp în care acestea își epuizează capacitatea de rezistență la acțiunea unui incendiu standard, definit de reglementări tehnice.

Limita de rezistență la foc a acestora este determinată de elementul cel mai puțin rezistent din alcătuirea lor.

26. Limita de rezistență la foc a fațadelor și a acoperișurilor construcțiilor este intervalul de timp în care acestea, inclusiv tâmplăria lor, împiedică propagarea incendiului de la un nivel la altul sau de la o construcție la alta, conform reglementărilor tehnice.

Determinarea limitei de rezistență la foc se realizează prin încercări și calcule.

27. Rezistența la foc a structurii portante se evaluează pentru ansamblul construcției sau al unui compartiment de incendiu și reprezintă intervalul de timp în care este asigurată stabilitatea acesteia, continuând să-și îndeplinească rolul de structură portantă.

Determinarea se efectuează prin încercări și calcule, ținând seama de densitatea sarcinii termice și de caracteristicile diferitelor părți ale construcției, în special de limitele de rezistență la foc a elementelor structurii.

28. Timpul de siguranță a refugiilor este intervalul de timp în care este asigurată supraviețuirea în acestea, indiferent de modul în care evoluează incendiul în construcție.

Timpul de siguranță a refugiilor este cel mai scurt dintre intervalele de timp în care temperatura din interior este excesivă, se produc degajări de fum sau de gaze toxice, focul pătrunde în interiorul lor sau structura portantă nu mai rezistă la foc.

29. Existența și condițiile performante ale dispozitivelor de detectare și alarmare, precum și ale sistemului de anunțare-informare a utilizatorilor în caz de incendiu trebuie să corespundă reglementărilor tehnice specifice, în ceea ce privește timpul mediu de detectare și alarmare, precum și fiabilitatea sistemului.

Sistemul de anunțare-informare în caz de incendiu, cu acționare manuală sau automată, este cel care permite difuzarea de anunțuri și informații privind producerea și evoluția incendiului, precum și regulile pe care trebuie să le respecte utilizatorii.

30. Existența și condițiile performante ale sistemului de alertare trebuie să asigure timpul și fiabilitatea necesară, conform reglementărilor tehnice specifice.

Fiabilitatea dispozitivelor și a sistemelor de detectare, alarmare și alertare vizează procentajul admis de dereglări ale acestora, cum sunt alarmele false, defectele de detecție, alarmare, alertare etc.

31. Condițiile performante ale dispozitivelor antifum din construcție reprezintă nivelul la care acestea și elementele despărțitoare (pereți, planșee), precum și sistemele de ventilare-condiționare asigură limitarea propagării fumului în spații, încăperi, coridoare și scări. Determinările se efectuează prin încercări.

32. Existența și condițiile performante ale sistemelor de stingere automată se stabilesc conform reglementărilor tehnice, asigurând declanșarea și funcționarea lor corespunzătoare, cu debitele, intensitățile, presiunile și timpul de funcționare normale, precum și fiabilitatea necesară.

33. Asigurarea timpului de siguranță și capacitatea căilor de evacuare necesare pe trasee care să permită deplasarea utilizatorilor din interiorul construcției până la exterior sau la un spațiu de refugiu se stabilesc prin reglementări tehnice.

Timpul de siguranță a căilor de evacuare este intervalul de timp în care utilizatorii pot folosi aceste căi, având asigurate condiții de vizibilitate pentru deplasare pe traseul respectiv și distanțele normate de evacuare a fluxurilor. Determinările se efectuează prin calcul, potrivit reglementărilor specifice.

34. Timpul de siguranță privind funcționarea ascensoarelor de intervenție în caz de incendiu este intervalul de timp în care acestea se pot utiliza de către serviciile mobile de pompieri în timpul incendiului. Timpul de siguranță este cel mai scurt dintre intervalele de timp în care sunt posibile utilizarea și circulația lor, respectiv casa ascensorului nu este invadată de fum și gaze toxice, pereții casei ascensorului rezistă la foc, iar partea mecanică, mecanismele și sistemul de alimentare electrică nu sunt afectate de incendiu.

Acestea trebuie să corespundă reglementărilor tehnice și se determină prin încercări și calcule.

35. Asigurarea condițiilor pentru accesul autovehiculelor de intervenție ale serviciilor mobile de pompieri (autopompe, autoscări etc.) la construcții, în funcție de dispunerea, traseele, lățimea și rezistența la sarcini a căilor de circulație, precum și de asigurarea fațadelor construcției.

Căile de acces și circulație pentru autovehiculele de intervenție trebuie să corespundă reglementărilor specifice pentru mijloacele de transport de tip greu, soluțiile constructive determinându-se prin calcule.

36. Echiparea și dotarea construcțiilor cu mijloace fixe și mobile de intervenție în caz de incendiu, cum sunt stingătoare, hidranți interiori și exteriori, coloane uscate, mașini, utilaje, substanțe etc., se stabilesc potrivit necesităților și criteriilor de echipare și dotare specifice.

37. Asigurarea traseelor pentru accesul personalului serviciilor mobile de pompieri în interiorul construcțiilor, prin uși, coridoare, scări, ascensoare etc., amenajate și marcate corespunzător, astfel încât să se poată ajunge la diferitele părți ale construcției.

Stabilirea acestora are în vedere conformarea construcției și scenariile de siguranță luate în considerare.

SECȚIUNEA a IV-a

Condiții specifice elementelor și materialelor

38. Principalele condiții performante și proprietăți specifice ce se au în vedere la utilizarea elementelor și materialelor de construcție se referă la combustibilitate, contribuția la foc, propagarea flăcărilor, degajarea fumului și a gazelor toxice, la gradul de rezistență la foc, etanșeitatea la fum și flăcări, limita de rezistență la foc.

39. Combustibilitatea elementelor de construcție și a materialelor componente ale elementelor și structurilor compozite este proprietatea acestora de a se aprinde și de a arde în continuare, contribuind la creșterea cantității de căldură dezvoltată de incendiu.

40. Contribuția la foc este apreciată prin densitatea sarcinii termice care se determină prin calcul, raportând sarcina termică rezultată din totalitatea materialelor și substanțelor combustibile fixe și mobile existente la aria luată în considerare.

41. Propagarea flăcărilor pe suprafața elementelor și a materialelor de construcție combustibile se stabilește în funcție de alcătuirea acestora și viteza specifică de propagare a flăcării.

Se recomandă utilizarea acelor alcătuirii care au viteza de propagare a flăcării redusă, asigurându-se măsurile de protecție necesare care să nu pericliteze siguranța la foc a utilizatorilor.

42. Nivelul admisibil de degajare a fumului și a gazelor toxice emise de elementele și materialele combustibile utilizate reprezintă limita ce trebuie asigurată pentru siguranța utilizatorilor construcției.

43. Gradul de rezistență la foc a construcției reprezintă capacitatea globală a acesteia de a rezista la acțiunea incendiului, stabilindu-se în funcție de combustibilitatea și limita de rezistență la foc a principalelor elemente de construcție componente, determinate prin încercări și calcule.

44. Etanșeitatea la propagarea fumului și a flăcărilor reprezintă intervalul de timp performant în care un element de separare împiedică trecerea fumului și a flăcărilor dintr-o parte în alta a sa, determinat prin încercări.

45. Limita de rezistență la foc a unui element de construcție este intervalul de timp în care acesta își epuizează capacitatea de rezistență la acțiunea unui incendiu standard, performanța stabilită pe baza criteriilor de stabilitate, izolare termică și etanșeitate, determinându-se prin încercări și calcule.

SECȚIUNEA a V-a

Intervenția pentru stingere

46. Timpul de începere a intervenției serviciilor mobile de pompieri îl constituie intervalul cuprins între momentul alertării și cel al declanșării acțiunii de intervenție la locul incendiului.

47. Determinarea timpului de începere a intervenției se evaluează în funcție de serviciile mobile care intervin și depinde de nivelul pregătirii, de concepția tactică, dotare, zile, ore, perioade ale anului, de dificultățile de trafic, distanțele de parcurs, acțiunile simultane posibile și de altele similare.

Durata generală a intervenției reprezintă suma intervalurilor de timp necesare începerii intervenției și a lichidării și stingerii incendiilor, în corelare cu sistemele și instalațiile de protecție prevăzute.

48. Prin scenariile de siguranță care se elaborează de către proiectant este necesară analizarea posibilităților reale de intervenție operativă în caz de incendiu a serviciilor mobile existente, iar în situațiile în care acestea nu sunt satisfăcătoare, să se asigure completarea cu servicii proprii, constituite, echipate și dotate corespunzător importanței, vulnerabilității și riscurilor previzibile, precum și posibilității unor intervenții simultane.

CAPITOLUL III

Organizarea activității

49. Concepția de organizare, conducere și desfășurare a activității de prevenire și stingere a incendiilor în toate domeniile se realizează în concordanță cu condițiile asigurate, pe baza unor scenarii de siguranță ce se elaborează pentru fiecare situație din faza de proiectare, preluându-se de beneficiar în planul de apărare împotriva incendiilor.

50. Planul de apărare se elaborează de beneficiar și trebuie să cuprindă organizarea comisiei de apărare împotriva incendiilor, a serviciului mobil de pompieri și a intervenției de stingere a incendiilor, regulile și măsurile specifice de prevenire, situații ale echipării și dotării cu mijloace de prevenire și stingere a incendiilor, precum și a celor de salvare, evidențe ale exercițiilor efectuate și ale evenimentelor produse.

51. La întocmirea planului de apărare, elaboratorul consultă comisia de apărare împotriva incendiilor și serviciul de pompieri, iar partea referitoare la organizarea intervenției de stingere a incendiilor se avizează de către unitățile teritoriale ale pompierilor militari.

52. Instruirea personalului asupra regulilor generale și a măsurilor specifice de prevenire și stingere a incendiilor se asigură de către beneficiar și este obligatorie la angajare și periodic la locul de activitate, precum și ori de câte ori urmează să execute operațiuni cu pericol de incendiu sau explozie.

Instruirea asupra măsurilor specifice de prevenire și stingere a incendiilor este obligatorie și pentru persoanele din afară care execută lucrări pe teritoriul unității.

53. Pe zonele de activitate se afișează, în locuri vizibile, măsurile specifice și acțiunile ce se întreprind pentru prevenirea și stingerea incendiilor.

54. Pentru instalațiile tehnologice de producție cu grad ridicat de risc sau pericol în exploatare, beneficiarii întocmesc instrucțiuni specifice de prevenire și stingere a incendiilor, potrivit reglementărilor de specialitate.

55. La organizarea transportului, manipulării și depozitării materialelor, lichidelor și — în general — a substanțelor combustibile se au în vedere proprietățile fizico-chimice ale acestora, forma și dimensiunile, modul de ambalare și compatibilitatea cu substanțele de stingere, astfel încât să nu genereze incendii sau explozii, iar stingerea să poată fi realizată.

56. Executarea lucrărilor cu foc deschis și utilizarea focului deschis în locuri cu pericol de incendiu sunt admise numai după luarea tuturor măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor necesare și după obținerea permisului de lucru cu foc, iar pentru locurile cu pericol deosebit de incendiu, a autorizației de lucru cu foc, eliberată de beneficiarul lucrărilor.

57. La terminarea programului de activitate va fi organizată de către beneficiar verificarea spațiilor, în vederea eliminării surselor potențiale de inițiere a incendiilor și a asigurării funcționalității mijloacelor de protecție împotriva incendiilor.

58. Darea în funcțiune a construcțiilor și instalațiilor — totală sau parțială — este admisă numai cu condiția constatării de către comisia de recepție a asigurării măsurilor tehnice și organizatorice prevăzute, de prevenire și stingere a incendiilor, inclusiv încadrarea și dotarea serviciilor mobile de pompieri ori asigurarea acestora prin înțelegeri sau contracte încheiate cu cele existente în unități apropiate.

CAPITOLUL IV

Reguli și măsuri generale de prevenire și stingere a incendiilor

59. Căile de acces și de evacuare în caz de incendiu se mențin permanent libere și marcate corespunzător, astfel încât să poată fi utilizate în timp cât mai scurt și pe trasee ușor de recunoscut.

60. În construcțiile civile și industriale, produsele și substanțele combustibile se vor utiliza numai în cantitățile strict necesare funcționalității, fără a se depăși densitatea sarcinii termice stabilite.

Produsele și substanțele explozive nu sunt admise în clădirile publice.

61. În locuințe de tip unifamilial sau apartamente ale blocurilor de locuit este admisă păstrarea combustibilului lichid și a recipientelor de gaze combustibile lichiefiate numai în cantitățile și condițiile stabilite prin reglementări specifice.

62. Produsele, materialele și substanțele combustibile se amplasează la distanță ori se protejează față de surse de căldură, astfel încât să nu fie posibilă aprinderea lor. Cele susceptibile de autoaprindere se dispun obligatoriu în zone ventilate.

63. Instalațiile utilitare ale construcțiilor și cele de uz casnic, precum și cele tehnologice se folosesc în limitele condițiilor funcționale, cu respectarea strictă a regulilor și a măsurilor de utilizare stabilite de producători și proiectanți.

64. În spații cu pericol de explozie, accesul persoanelor fără echipament de protecție corespunzător, precum și utilizarea sculelor care pot produce scântei prin lovire sau folosirea dispozitivelor, aparatelor, utilajelor, mașinilor ori instalațiilor fără protecții corespunzătoare mediului sunt interzise.

65. Căile de intervenție în caz de incendiu, precum și punctele de staționare și alimentare a pompelor mobile de incendiu vor fi menținute permanent în stare de funcționare și marcate corespunzător.

66. Mijloacele de transport pentru produse sau substanțe cu pericol de incendiu sau explozie vor fi echipate corespunzător și vor circula pe trasee ferite de zonele intens populate. Parcarea sau gararea lor se asigură numai în locuri special destinate, amenajate și echipate pentru acest scop, fiind interzisă utilizarea parcajelor sau a garajelor publice.

67. Utilizarea sistemelor și a mijloacelor de încălzire, ventilare, condiționare și a celor de iluminat sau forță în condiții care prezintă pericol de incendiu sau explozie nu este admisă, iar folosirea nesupravegheată a focului deschis și a sistemelor locale de încălzire, preparare a hranei ori iluminat este interzisă în condiții care pot genera incendii.

68. Asigurarea și menținerea în funcțiune a sistemelor de captare și scurgere la pământ a electricității statice este obligatorie la instalațiile, utilajele și echipamentele stabilite prin reglementările tehnice.

69. Deșeurile, reziduurile, scurgerile și depunerile de produse combustibile din spațiile de producție sau de depozitare se colectează și se îndepărtează ritmic, astfel încât să nu conducă la inițierea sau propagarea incendiilor.

70. Materialele și elementele de construcție combustibile se tratează cu substanțe ignifuge sau se protejează împotriva radiațiilor termice, potrivit prevederilor din reglementările tehnice.

71. Instalațiile și mijloacele de prevenire și stingere a incendiilor se întrețin permanent în funcțiune, iar lucrările de reparații se realizează în timp cât mai scurt posibil, asigurându-se în perioada respectivă măsuri de protecție corespunzătoare.

72. Scoaterea din funcțiune a sistemelor și a dispozitivelor de protecție pe timpul funcționării instalațiilor cu pericol de incendiu sau explozie este strict interzisă. De asemenea, este interzisă funcționarea instala-

țiilor și a utilajelor cu improvizații sau cu defecțiuni care pot genera sau favoriza producerea incendiilor.

73. În construcțiile destinate publicului, precum și în mijloacele de transport în comun nu este admis accesul cu lichide inflamabile, cu recipiente care conțin gaze combustibile lichefiate sau comprimate, precum și cu substanțe puternic oxidante.

74. Blocarea, obturarea sau suprimarea căilor de acces sau evacuare în caz de incendiu a surselor de alimentare cu apă și a mijloacelor de prevenire și stingere a incendiilor din echiparea sau dotarea obiectivelor sau a localităților sunt interzise.

75. În sălile de spectacol și în alte spații sau clădiri publice este interzis accesul persoanelor în număr mai mare decât capacitatea stabilită și declarată, dacă prin această se îngreuiază evacuarea în caz de incendiu.

76. Transvazarea, transportul și depozitarea produselor combustibile în ambalaje sau recipiente care favorizează încărcarea electrostatică sau care pot deversa prin spargere nu sunt admise.

77. Livrarea de către furnizor și punerea în funcțiune fără instrucțiuni de utilizare a aparatelor, dispozitivelor și echipamentelor care pot constitui surse de inițiere a incendiilor sunt interzise.

78. Executarea, efectuarea probelor tehnologice, punerea în funcțiune și darea în exploatare a oricărei construcții, instalații, amenajări sau schimbări de destinație trebuie realizate cu respectarea prevederilor legale referitoare la prevenirea și stingerea incendiilor, astfel încât să nu creeze pericol pentru utilizatori și bunuri.

79. Asigurarea condițiilor de alarmare, evacuare și salvare a utilizatorilor în caz de incendiu este obligatorie, potrivit reglementărilor tehnice.

80. Echiparea și dotarea cu mijloace tehnice destinate prevenirii și stingerii incendiilor, precum și respectarea condițiilor de funcționare ori de utilizare a acestora conform reglementărilor tehnice sunt obligatorii.

81. Măsurile specifice de prevenire și stingere a incendiilor la culturile agricole, sectoarele agrozootehnice, depozitele de furaje și plante tehnice, pădurile și terenurile cu vegetație forestieră se asigură potrivit reglementărilor de specialitate.

CAPITOLUL V

Echipare și dotare

82. Echiparea și dotarea cu mijloace fixe și mobile de prevenire și stingere a incendiilor se asigură în conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice, potrivit scenariilor de siguranță elaborate, în funcție de importanța, vulnerabilitatea, riscurile și pericolele de incendiu, precum și a condițiilor specifice, potrivit condițiilor performante implicate.

83. Tipul instalațiilor și al sistemelor de semnalizare și stingere a incendiilor care se adoptă, modul de acționare și de dispunere a lor, dimensionarea acestora și substanțele de stingere utilizate trebuie să corespundă caracteristicilor și manifestărilor incendiilor specifice, avându-se în vedere personalul și posibilitățile existente de intervenție potrivit scenariilor de siguranță elaborate, în condițiile asigurării fiabilității și eficienței necesare, conform reglementărilor tehnice.

84. Instalațiile și sistemele de detectare, semnalizare și alertare în caz de incendiu trebuie să realizeze îndeplinirea condițiilor performante specifice, asigurând funcțiunile respective în intervalele de timp adoptate prin scenariile de siguranță.

85. Instalațiile de stingere a incendiilor, care se prevăd conform reglementărilor tehnice, pot fi constituite din rețele de hidranți, exteriori și interiori, coloane uscate și instalații de stingere automată cu apă, spumă, gaze inerte, pulberi.

86. Dotarea cu mijloace mobile de intervenție pentru stingerea incendiilor (motopompe, autopompe, autoscări etc.) la obiective și în localități — după caz — se face corespunzător scenariilor de siguranță adoptate în funcție de amplasare și condițiile specifice, riscuri și pericole de incendiu, importanța și vulnerabilitatea la incendiu, valoare și posibilități de intervenție etc., potrivit reglementărilor tehnice.

În situația în care obiectivele sunt echipate cu instalații automate de semnalizare și stingere a incendiilor, sigure în funcționare și scenariile de siguranță nu o impun, dotarea cu mijloace mobile de intervenție în caz de incendiu nu este obligatorie.

87. Obiectivele și localitățile, după caz, vor avea constituite și organizate servicii mobile de pompieri ori asigurate contracte sau înțelegeri legale cu formațiunile de specialitate existente în vecinătate.

Componența și dotarea serviciilor mobile de pompieri se determină conform reglementărilor, cu avizul unităților teritoriale de pompieri.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

88. Prezentele Norme generale de prevenire și stingere a incendiilor completează reglementările existente, aprobate prin Decretul nr. 290/1977, în scopul creșterii eficienței activității în toate domeniile, prin aplicarea condițiilor performante specifice.

89. La emiterea sau revizuirea reglementărilor tehnice, laboratorii sunt obligați ca măsurile referitoare la prevenirea și stingerea incendiilor să fie structurate potrivit condițiilor performante stabilite prin prezentele norme generale.

90. Nerespectarea prevederilor prezentelor Norme generale de prevenire și stingere a incendiilor atrage răspunderea juridică, potrivit legii.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea Șosei — Palatul Parlamentului, sector 5, cont 30.96.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și afaceri economice, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 1, sector 1, telefon 6.68.55.58.